

Henryk Dominik

W jakiego Boga wierzymy

W jakiego wierzymy Boga? To ważne pytanie, gdyż różne są wyobrażenia Boga w różnych religiach, a nawet u chrześcijan. Jedni uważają Go za dobrotliwego staruszka, przyglądającego się nam z góry, ale który nie wtrąca się w nasze ziemskie życie. Inni widzą w Nim srogiego sędziego, który tylko czeka, by nas na czymś przyłapać i zaraz ukarać. Są i tacy, którzy uważają, że zsyła na nas to, co najgorsze: choroby, powodzie, pożary i wojny.

Dlaczego tak się dzieje? Dlaczego istnieją różne wyobrażenia Boga? Dlaczego, nawet wierząc w tego samego, widzimy Go zupełnie innym?

Człowiek w całej swej historii zawsze był pewien, że poza tym, co ogląda swymi oczyma, jest ktoś, kto kieruje całym światem, daje życie, opiekuje się, ale i karze. Stąd powstawały różne religie - nauki o tym, czego nie widzimy, a co istnieje ukryte. Ale człowiek chciał mieć wyobrażenie bóstwa – stwórcy, by odnosić się do niego i składać mu hołdy, prośby i zażalenia. Dlatego zaczęły wznosić posągi, ołtarze, wyszukiwać sobie różnych bogów - od kilkunastu, jak w starożytnej Grecji czy Rzymie, do tysięcy, np. w Indiach. Tworzył bogów dobrotli-

wych, którym przydzielał funkcje, jak dzisiaj ministrom: ten od handlu, ten od wojny, ta od miłości, aż po funkcje okrutne, jak indyjska Kali, rządząca śmiercią. Był też dobrotliwy, gruby Budda, który w zasadzie nawet nie był uważany za boga, lecz filozofa.

Prawdziwy Bóg musiał się człowiekowi objawić, okazać kim naprawdę jest i skierować myśli człowieka na właściwe tory poznania prawdy. Ale jak miał się objawić

Człowiek chciał mieć wyobrażenie bóstwa - stwórcy, by odnosić się do niego i składać mu hołdy, prośby i zażalenia. Dlatego zaczął wznosić posągi, ołtarze, wyszukiwać sobie różnych bogów

On, Święty, Bezgrzeszny, który był Duchem? Już pierwsze słowa Biblii mówią, że ***Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód (1 Mż 1,2)***. Przez cały Stary Testament Bóg jest niewidzialny, nieokreślony, ale występuje wyraźnie w historii ludzi i dlatego czytamy tam takie określenia: ***I zawładnął nim Duch Pański, zstąpił***

Duch Boży, odszedł Duch Pański, kieruje Duch Pana, Duch Wszchemogącego itd.

Niewidzialny Bóg kierował ludźmi. On kazał Noemu zbudować arkę, uratował jego rodzinę przed potopem i zawarł z nim przymierze. On powołał Abrahama i błogosławił mu, tworząc go pionierem narodu. On uratował od zagłady rodzinę Lota, ale zniszczył Sodomę i Gomorę. On przeprowadził lud Izraela przez Morze Czer-

Bóg jest Duchem, a więc jest niewidzialny i nie możemy sobie Go wyobrażać na nasze podobieństwo, gdyż obwarował to przykazaniem.

wone, ale potem kazał zabić tych, którzy zbudowali i oddawali cześć złotemu cielcowi. Kim więc jest ten Bóg? Jaki On jest?

Szukajmy odpowiedzi w Biblii. Tylko ona może nam dać właściwą, prawdziwą odpowiedź na nasze pytanie, gdyż tylko ona jest miarodajną wypowiedzią samego Boga, przekazaną nam przez proroków, samego Jezusa i apostołów. Posłużmy się paroma fragmentami.

Przy krzaku gorejącym Mojżesz słyszy głos Boga: **Jam jest Bóg ojca twego, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba (2 Mż 3,6)**, a gdy Mojżesz zapytał o Jego imię, usłyszał: **Jestem, który jestem. (2 Mż 3,14)**

Gdy Mojżesz otrzymał od Boga tablice kamienne z przykazaniami, także Go nie widział, tylko słyszał Jego głos, który oznajmiał najważniejszą ich treść: **Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził**

z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał innych bogów obok mnie. Nie czyn sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja, Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zardrosnym, który karze winę ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą, a okazuję łaskę do tysięcznego pokolenia tym, którzy mnie miłują i przestrzegają moich przykazań. (2. Mż 20,2-6) Jezus potem potwierdził te słowa Boga: **A co do zmartwychwstania, czy nie czytaliście, co wam Bóg powiedział w słowach: Jam jest Bóg Abrahama i Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba! Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych. (Mt 22,31)**

Przypominam jeszcze jeden ważny tekst dotyczący naszego tematu. Są to słowa Jezusa, gdy u studni miasta Sychar w Samarii rozmawiał z Samarytanką o miejscu i sposobie oddawania czci Bogu. Jezus wtedy jej powiedział: **Niewiastto, wierz mi, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jeruzolimie nie będziecie oddawali czci Ojcu. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, bo zbawienie pochodzi od Żydów. Lecz nadchodzi godzina i teraz jest, kiedy prawdziwi czciciele będą oddawali Ojcu cześć w duchu i w prawdzie; bo i Ojciec takich szuka, którzy by mu tak cześć oddawali. Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie. (J 4,21-24)**

Jakie wnioski dotyczące Boga możemy wyciągnąć z przytoczonych fragmentów? Przede wszystkim, że Bóg był przed stworzeniem świata, jest i będzie, jest wszechwieczny. Jest Duchem, a więc jest niewidzialny i nie możemy sobie Go wyobrażać na nasze podobieństwo, gdyż obwarował to przykazaniem. Zastrzegł w nim, że nie życzy sobie tworzenia swej podobizny, jak to czynili dla swych bożków poganie. Zastrzegł też, by żadnym tego typu podobiznom w obrazach czy rzeźbach nie oddawać czci, gdyż jest to bałwochwalstwo i by

jesteśmy ludem tego samego Boga. Jako chrześcijanie jesteśmy latoroślą wyrosłą z pnia winorośli Izraela, naszych starszych braci w wierze, mamy te same przykazania, czcimy tego samego Boga, więc szanujmy Jego naród wybrany i nie bierzmy nigdy udziału w jego potępianiu, jak to u niektórych ludzi, przepelnionych nienawiścią jest w zwyczaju. Bóg jest miłością i my powinniśmy żyć tą miłością oraz okazywać ją wszystkim.

Następne wnioski możemy wyciągnąć już z cytowanych tekstów Nowego Testamentu. Bóg nie jest Bogiem tylko przeszłości, nie jest Bogiem umarłych. Jest Bogiem teraźniejszości i przyszłości, jest żywym Bogiem wieczności i żywych ludzi. Jako Duch wiecznie czuwa nad nami.

Z rozmowy z Samarytanką wiemy, że nie jest ważne, w jakim miejscu oddajemy Mu cześć. Nie ma miejsc mniej lub bardziej poświęconych dla tego celu. Najważniejsze jest, by oddawać Mu cześć ze szczerego serca, jak sam Jezus zapowiedział:

Bóg jest duchem, a ci, któ-

rzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie. (J 4,24)

Wszędzie powinniśmy Mu służyć, oddawać cześć i chwałę, a najważniejsze, by to czynić z szczerą wdzięcznością, z wnętrza naszego ducha i w prawdzie Jego słów.

Gdy Bogu oddajemy cześć, nieważna jest oprawa zewnętrzna czy miejsce. Liczy się natomiast szczerze oddanie Bogu, pełne zaangażowanie naszego ducha w podziękę i wdzięczność dla Niego.

Henryk Dominik

Jako chrześcijanie jesteśmy latoroślą wyrosłą z pnia winorośli Izraela, naszych starszych braci w wierze, mamy te same przykazania, czcimy tego samego Boga, więc szanujmy Jego naród wybrany i nie bierzmy nigdy udziału w jego potępianiu

nie nadużywać Jego imienia. Jak ważna jest to dla Niego sprawa, świadczy zapowiedź błogosławieństwa do tysięcznego pokolenia miłujących Go i przestrzegających Jego przykazań, a jednocześnie kary na trzy-cztery pokolenia dla tych, którzy zakaz bałwochwalstwa lekceważą.

Przemawiając do Mojżesza w gorejącym krzaku Bóg stwierdził, że jest Bogiem jego przodków: Abrahama, Izaaka, Jakuba, a więc Bogiem narodu izraelskiego, który od nich się wywodzi. Z tego rodu wywodził się także Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, więc my, jako Jego wyznawcy